

Evropski varuh
človekovih pravic

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [Povezava]. Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko](#) [Povezava].

Odločba v zadevi 2449/2007/VIK - Domnevna nezagotovitev ustreznih razlogov za pritožnikovo zamenjavo in domnevno neupoštevanje njegove pravice do izjave

Odločba

Primer 2449/2007/VIK - Preiskava uvedena dne 22/10/2007 - Odločba z dne 16/12/2009

Pritožnika, britanskega državljana, so najeli kot vodjo skupine za svetovalno delo v Afriki. Pogodbo je sklenil s podjetjem, ki je del konzorcija (v nadaljnjem besedilu: pogodbenik), katerega je Komisija najela za izvedbo študije v državi X.

Pogodbenik je moral v prvi fazi izvajanja projekta pripraviti poročilo o zasnovi projekta. Pritožnik je kot vodja skupine pripravil zadevno poročilo. Vendar pa Komisija ni bila zadovoljna z njegovo vsebino. Navedla je številne pripombe in od pritožnika zahtevala, da poročilo ustrezno popravi. Naknadno je pogodbenika zaprosila, naj pritožnika zamenja z drugim izvedencem. Pogodbeniku je v ta namen poslala uraden dopis.

Na podlagi tega je pritožnik trdil, da Komisija v svojem dopisu, v katerem je zahtevala njegovo zamenjavo, ni navedla ustreznih razlogov (vsebinski vidik) in da je kršila njegovo pravico do izjave, kakor je določeno v členu 41(2) Listine EU o temeljnih pravicah in členu 16 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev (postopkovni vidik). Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija navesti dokaz o domnevnih obtožbah zoper njega ali jih umakniti.

Varuh človekovih pravic je po temeljiti preiskavi ugotovil, da glede vsebine, tj. obrazložitve, ki jo je navedla Komisija, ni prišlo do nobenih nepravilnosti. V zvezi s postopkom je ugotovil, da Komisija s tem, ko pritožniku ni zagotovila možnosti, da se odzove na kritike, ki jih je izrazila v svojem dopisu z dne 15. maja 2007, prej kot je pogodbenika zaprosila, naj zamenja pritožnika, ni ravnala v skladu z načelom dobrega upravljanja, določenim v členu 41 Listine EU o temeljnih pravicah. Po njegovem mnenju je pri tem šlo za primer nepravilnosti.

Zato je preiskavo zaključil s kritično oceno.

OZADJE PRITOŽBE

1. Ta pritožba se med drugim nanaša na domnevno kršitev člena 41(2) Listine EU o temeljnih pravicah [1] in člena 16 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev [2] s strani Delegacije Evropske komisije v državi X (v nadaljnjem besedilu: delegacija).

2. Zadevni oddelek člena 41 Listine EU o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) določa:

„Pravica do dobrega upravljanja

(1) Vsaka oseba ima pravico, da institucije in organi Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku.

(2) Ta pravica vključuje:

— pravica vsake osebe, da je zaslišana pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki bi jo prizadel [...]

obveznost uprave, da obrazloži svoje odločitve [...]“.

3. Člen 16 Evropskega kodeksa dobrega ravnanja javnih uslužbencev (v nadaljevanju: ECGAB) določa:

„Pravica do zaslišanja in podajanja izjav

1. Kadar gre za pravice ali interese posameznikov, uradnik zagotovi, da se v vsaki fazi postopka odločanja spoštujejo pravice do obrambe.

2. Vsak član javnosti ima pravico, da v primerih, ko je treba sprejeti odločitev, ki vpliva na njegove pravice ali interese, predloži pisne pripombe in po potrebi pred sprejetjem odločitve predloži ustne pripombe.“

4. Pritožnika je kot vodja skupine za svetovalno delo v državi X najela družba, ki pripada konzorciju, ki ga je vodila druga družba (v nadaljnjem besedilu: vodilni partner konzorcija). Konzorciju je bilo oddano naročilo za izvedbo študije Tracer o diplomantih programa tehničnega izobraževanja države X in njihovem vplivu na trg dela v državi ter splošneje na njen gospodarski in družbeni razvoj. Člani konzorcija, ki so podpisali pogodbo s Komisijo, so v nadaljnjem besedilu imenovani „izvajalec“.

5. Pogodbo med izvajalcem in Komisijo so urejali splošni pogoji okvirne pogodbe, splošni pogoji okvirne pogodbe „upravičenci“ in posebni pogoji, v katerih so bile določene storitve, ki jih mora

izvajalec opraviti.

6. Pogodba naj bi se začela izvajati 30. aprila 2007. Izvajalec je moral v sedmih dneh od začetka veljavnosti pogodbe pripraviti začetno poročilo. To poročilo, ki ga je pripravil pritožnik, je bilo 7. maja 2007 predloženo Delegaciji. Delegacija pa s poročilom ni bila zadovoljna. Podala je več pripomb in pritožnika pozvala, naj poročilo ustrezno spremeni. Delegacija je nato zahtevala, da pritožnika nadomesti drug strokovnjak. To zahtevo je uradno vložil vodja delegacije v pismu izvajalcu z dne 15. maja 2007. V tem pismu je delegacija izrazila svoje nezadovoljstvo s tem, kar je menila, da je slaba kakovost pritožnikovega dela in njegovega odnosa. Pritožnikova pogodba je bila takoj prekinjena in je bil odpoklican.

7. Pritožnik je 24. maja 2007 delegacijo obvestil, da meni, da je vsebina zgoraj navedenega pisma neresnična in obrekljiva, ter zaprosila za priložnost za razpravo o njem.

8. Delegacija je v pismu z dne 31. maja 2007 odgovorila pritožniku. Poudarila je, da Komisija z njim nima nobenih pogodbenih povezav in da je zato treba o vseh vprašanjih v zvezi z zadevno pogodbo razpravljati z izvajalcem.

9. Pritožnik je 3. julija 2007 vložil svojo prvo pritožbo pri varuhu človekovih pravic (referenčna številka 1791/2007/(BM)SAB). Trdil je, da je delegacija kršila zgoraj navedene člene Listine in ECGAB. Vendar dokumenti, ki jih je predložil pritožnik, kažejo, da ga je delegacija dvakrat obvestila o nezadovoljstvu z njegovim delom. Varuh človekovih pravic je zato menil, da se zdi, da je bila pritožniku dana možnost, da se odzove na kritiko Komisije. V teh okoliščinah je varuh človekovih pravic menil, da ni zadostnih razlogov za preiskavo.

10. Pritožnik je 19. septembra 2007 ponovil svojo pritožbo s podrobno analizo položaja in številnimi novimi argumenti v podporo svoji zadevi. Novi dopis pritožnika je bil zato evidentiran kot nova pritožba (referenčna številka 2449/2007/VIK).

PREDMET PREISKAVE

11. Varuh človekovih pravic je ugotovil naslednje trditve in trditve:

(1) Pritožnik je trdil, da je delegacija kršila člen 41(2) Listine in člen 16 ECGAB, ker ni spoštovala njegove pravice do zaslišanja in ni ustrezno obrazložila izjav vodje delegacije v pismu z dne 15. maja 2007. Pritožnik je v podporo tej trditvi v bistvu trdil, da:

(I) je delegacija sprejela ukrepe za njegovo odstranitev pred iztekom roka za predložitev revidiranega poročila, ki je moral vključevati povratne informacije delegacije;

(II) V pismu delegacije z dne 15. maja 2007 so bile navedene obtožbe zoper njega, na katere prej ni bil opozorjen in na katere se ni mogel odzvati.

(2) Pritožnik je trdil, da bi morala delegacija predložiti dokaze za obtožbe, ki jih je vodja

delegacije navedel zoper njega, ali te trditve umakniti.

12. Pritožnik je tudi trdil, da bi morala delegacija v skladu s členom 41(3) [3] Listine zagotoviti finančno nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel, in za prihodnjo izgubo dohodka. Varuh človekovih pravic je menil, da je ta zahtevek nedopusten na podlagi člena 2(4) svojega statuta, saj pritožnik v zvezi s svojo zahtevo po odškodnini ni predhodno obravnaval upravnega pristopa k delegaciji.

13. Pritožnik je 14. maja 2009 ponovil svoj odškodninski zahtevek. Trdil je, da je od delegacije zahteval, naj mu plača odškodnino za izgubo zaslužka, nadomestila za nastanitev in škodo za njegov poklicni ugled. Pritožnik je 15. junija 2009 predložil kopijo odgovora delegacije, v kateri je ta zavrnila zgornji zahtevek za odškodnino. Glede na to, da je pritožnik izpolnil zahteve iz člena 2(4) Statuta evropskega varuha človekovih pravic, bi bilo mogoče odškodninski zahtevek vložiti v preiskavo. Varuh človekovih pravic pa je menil, da je primerno počakati na rezultate pregleda spisa Komisije, preden se odloči, ali bo to trditev preučil. Varuh človekovih pravic na podlagi pregleda spisa Komisije v zvezi z očitki in zahtevki, ki jih je prvotno predložil pritožnik, meni, da odškodninskega zahtevka ni treba preiskati.

14. Na koncu je treba opozoriti, da sta Komisija in pritožnik navedla, da je poslanec Evropskega parlamenta komisarki Ferrero-Waldner pisal o tej pritožbi. Komisija je poslancu Parlamenta predložila kopijo odgovora. Pritožnik je v svojih pripombah navedel, da so se v dopisu, naslovljenem na komisarja, pojavila splošna vprašanja, povezana na primer s pravnimi posledicami odpovedi pogodbe svetovalca na podlagi neutemeljenih trditev in s pravno podlago, na podlagi katere se od svetovalca zahteva, da podpiše izjavo o razpoložljivosti in ekskluzivnosti, kar omejuje njegovo sposobnost za delo za konkurenčno podjetje. Vendar je pritožnik menil, da Komisija ni obravnavala vprašanj, s katerimi je bila opozorjena. Iz predloženih informacij ni jasno, ali pritožnik želi, da varuh človekovih pravic preuči ta vprašanja. Pritožnik v nobenem primeru Komisiji ni predložil kopije ustreznega pisma poslanca Evropskega parlamenta. Varuh človekovih pravic zato nima vseh potrebnih informacij, da bi se lahko odločil, ali naj začne preiskavo v zvezi s temi vprašanji.

PREISKAVA

15. Varuh človekovih pravic je 22. oktobra 2007 začel preiskavo in pozval Komisijo, naj poda mnenje. Komisija je svoje mnenje poslala 12. marca 2008. Mnenje Komisije je bilo posredovano pritožniku skupaj s pozivom k predložitvi pripomb, ki ga je predložil 22. aprila 2008. Pritožnik je 2. januarja 2009 na zahtevo služb varuha človekovih pravic predložil dodatne listinske dokaze v zvezi s svojo pritožbo, 14. maja 2009 in 15. junija 2009 pa je predložil več listinskih dokazov.

16. Varuh človekovih pravic je 20. julija 2009 pozval Komisijo, naj svojim službam dovoli vpogled v spis v zvezi s to zadevo. Pregled je bil opravljen 13. oktobra 2009 v prostorih Urada Komisije za sodelovanje EuropeAid v Bruslju. Izvod poročila o inšpekcijskem pregledu je bil pritožniku in Komisiji poslan 20. oktobra 2009. Pritožnik je 24. oktobra 2009 podal pripombe na to poročilo.

ANALIZA IN SKLEPI VARUHA ČLOVEKOVIH PRAVIC

A. Kar zadeva pritožnikovo trditev

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

Vsebina izpodbijanega dopisa:

17. Pritožnik je predložil kopijo pisma delegacije, v katerem je zahteval njegovo zamenjavo (z dne 15. maja 2007). Ustrezni oddelki tega dopisa se glasijo:

„[...] delegacija je [izvajalcu] že neuradno sporočila vrsto pomislekov, s katerimi se strinja vlada, ne le v zvezi s kakovostjo dela, ki ga je [pritožnik] opravil, ampak tudi z njegovim zelo slabim odnosom.

Osnutek začetnega poročila, ki ga je predložil vodja skupine, je bil nezadovoljiv in ni bil skladen s standardno vsebino začetnega poročila (v bistvu se sklicuje na pripombe, ki jih je delegacija predložila po elektronski pošti). Tradicionalna lastna sredstva [4] so jasno zahtevala, da se metodologija, predstavljena v [izvajalčevi] ponudbi, pregleda in ponovno predloži v začetnem poročilu, vendar je vodja skupine popolnoma izpustil ta bistveni vidik in se osredotočil na široko in znano analizo sektorja TVET [5].

Delegacija je dvakrat predložila pripombe na začetno poročilo, da bi vodja skupine lahko izboljšal to poročilo, na katerega smo prejeli zelo obrambne in slabo ocenjene odgovore. Tehnična služba je poskušala ustvariti konfliktno razmere med delegacijo in vlado kljub njunemu dogovoru o potrebnih spremembah. Predstavniki vlade je poročal, da je veliko časa preživel s TL, da bi ga obvestil o nalogi in mu pomagal izboljšati poročilo, vendar se zdi, da TL še vedno ne razume ali nima vizije za izvedbo naloge. Šteje se, da si je „izposojal“ široke zamisli in koncepte oseb, s katerimi se je posvetoval, in ni predlagal nobenega ustreznega in proaktivnega lastnega predloga v zvezi z metodologijo za izvedbo študije.

Vlada je zdaj izrazila močno pripravljenost, da bi bil vodja ekipe zamenjan, saj ne bo dokazal potrebnih spretnosti in kompetenc za izvedbo tega študija. Delegacija se v celoti strinja s stališčem vlade.

...

Glede na zgoraj navedeno in na podlagi 17. člena Splošnih pogojev okvirne pogodbe, glede na to, da je slab začetek že nekoliko ogrozil uspešno izvedbo študije do velikega nezadovoljstva vlade, vas vljudno prosimo, da predlagate ustrezno zamenjavo, ki bo ustrezala zahtevam TLS in bila sprejemljiva za delegacijo in vlado...“.

Trditve pritožnika

18. Pritožnik je v bistvu trdil, da je zgoraj navedeni dopis „*poln neresnic*“ in da mu ni bila dana možnost, da bi se odzval na kritike Komisije. V zvezi s tem je pritožnik navedel naslednje argumente.

19. Pritožnik je priznal, da je prejel povratne informacije od vodje naloge delegacije in svetovalca za izobraževanje delegacije v zvezi z njegovim osnutkom začetnega poročila. Povedal je, da je odgovoril na te pripombe in da je dogovorjeno, da bo pripravil in predložil revidirano poročilo, ki bo vključevalo pripombe delegacije. Medtem pa je delegacija sprejela ukrepe za njegovo odstranitev iz naloge, *preden* se je iztekel rok za predložitev revidiranega poročila. Po mnenju pritožnika se je revidirano začetno poročilo močno razširilo na metodološka vprašanja, opisana v začetnem poročilu, in je bilo rezultat številnih poglobljenih razprav z zainteresiranimi stranmi, višjim raziskovalcem v svetovalnem sektorju, pa tudi zaključkov, ki so temeljili na njegovem lastnem strokovnem znanju in izkušnjah. Zato je menil, da je odločitev Komisije, da ga odstrani, še preden je razmislila o revidiranem poročilu, „*izredno in nesprejemljivo dejanje slabe vere*“.

20. Pritožnik je menil, da njegov odgovor na pripombe osebja delegacije ni bil „*obrambna in slabo ocenjena*“, ampak „*podrobna in trdna*“, kot bi bilo treba pričakovati od vodje skupine.

21. Poleg tega je pritožnik trdil, da je pismo delegacije vsebovalo številne trditve, ki so presegale točke, ki so jih prej izpostavili njegovi uslužbenci. Pritožnik meni, da je bila obtožba, da je „*poskušal ustvariti konfliktno razmere med delegacijo in vlado [države X]*“, grozljiva, neutemeljena in neutemeljena. Če bi bil seznanjen z mnenjem, da njegova prisotnost povzroča težave med vlado države X (v nadaljevanju: vlada) in delegacijo, bi svetovanje prostovoljno zapustil.

22. Pritožnik je dodal, da ga predstavnik vlade ali kdorkoli drug *ni nikoli opozoril na domnevno pomanjkanje razumevanja in vizije ali na trditve, da „ni dokazal potrebnih spretnosti in kompetenc“*. Ponovil je, da zato ni dobil priložnosti, da bi razpravljal o teh obtožbah in jih ovrgel.

23. Trditev, da *si je sposodil široke zamisli in koncepte od oseb, s katerimi se je posvetoval, in da ni predložil ustreznih lastnih proaktivnih predlogov v zvezi z metodologijo za izvedbo študije*, ni bila resnična. Sam se ni štel za vrsto svetovalca, ki prihaja iz tujine z vnaprej pripravljenimi rešitvami, temveč kot tisti, ki skuša kontekstualizirati pristope in metodologije v lokalnih okoliščinah, da bi zagotovil boljše možnosti za uspeh in trajnost.

24. Pritožnik je ugotovil, da se je domnevni „predstavnik vlade“ strinjal s poročilom, preden je bilo predloženo delegaciji. Dodal je, da je s to osebo nekaj časa razpravljal o poročilu, saj so mu povedali, da slednja deluje v imenu vlade. Vendar to ni bilo „*večje časa*“, ker je predstavnik sprejel prvotno poročilo, razen ene ali dveh dejanskih sprememb.

25. Pritožnik je tudi poudaril, da je bila trditev, da je imel „*zloglasno držo*“, „*neupravičen in neopravičljiv osebni napad*“ na njegov značaj. Sumil je, da so ga odpustili nekateri zaposleni v Delegaciji, zaradi česar je bil odpuščen.

Stališče Komisije

26. Komisija je v svojem mnenju poudarila, da ni imela pogodbenega razmerja s pritožnikom, saj sta bili pogodbeni stranki sami in izvajalec. Komisija se je sklicevala na člen 4.3 splošnih pogojev, ki določa, da „*nobena podizvajalska pogodba ne more ustvariti pogodbenih razmerij med katerim koli podizvajalcem in naročnikom*“.

27. V zvezi z domnevnim neobveščanjem pritožnika in spoštovanjem njegove pravice do zaslišanja je Komisija trdila, da člen 6.1 splošnega pravilnika okvirne pogodbe jasno določa, da morajo vsa sporočila v zvezi z okvirno pogodbo potekati med izvajalcem in Komisijo. Natančneje, člen 6.1 je določal, da je „*v primeru konzorcija vodilni partner na koncu odgovoren za vse pogodbene in finančne vidike okvirne pogodbe in posameznih nalog ter je edina uradna kontaktna točka med izvajalcem in naročnikom*“. Komisija je zato menila, da ji ni treba neposredno obvestiti pritožnika. Izvajalec je moral pritožniku dati navodila na področju projektnega vodenja in ga obvestiti o vseh pomembnih vprašanjih v zvezi s projektom. Po drugi strani pa je bil izvajalec s strani delegacije ustrezno obveščen (po telefonskih pogovorih in elektronski pošti) o nezadovoljstvu Komisije in vlade z delom pritožnika.

28. Poleg tega in v nasprotju s tem, kar je pritožnik predložil, ga je delegacija dvakrat jasno obvestila, da njegovo poročilo ni zadovoljivo, in ga pozvala, naj v primeru, da so potrebna pojasnila, stopi v stik z delegacijo. V podporo tej trditvi je Komisija predložila kopije dveh elektronskih sporočil, ki ju je delegacija poslala pritožniku 8. in 10. maja 2007.

29. Komisija je pojasnila, da pritožnik ni želel obravnavati pripomb delegacije, zato ta ni poskušala stopiti v stik z njim, temveč je pozvala koordinatorja projekta, naj poišče rešitev.

30. Glede domnevnega nespoštovanja roka, določenega za revidirano poročilo, preden je sprejela ukrepe za odstranitev pritožnika, je Komisija poudarila, da se je 14. maja 2007 delegacija z izvajalcem strinjala, da bo pritožniku dala še dva dni za pripravo revidiranega začetnega poročila. Delegacija je izvajalca obvestila, da vlada želi revidirano različico najpozneje do 16. maja 2007.

31. Komisija je ugotovila tudi, da je predstavnik vlade 15. maja 2007 pozval delegacijo, naj jo obvesti, da po njegovem mnenju revidirana različica poročila (ki jo bo pritožnik kmalu predstavil) po razpravi o poročilu s pritožnikom ni zajela bistvenih elementov izvajanja študije in bi jo bilo vsekakor treba preoblikovati. Izrazil je zaskrbljenost glede izvedbe študije kot take in obvestil delegacijo, da se mu zdi primerno nadomestiti pritožnika.

32. Istega dne, tj. 15. maja 2007, so se službe delegacije sestale z vodjo delegacije, da bi razpravljale o možnih možnostih.

33. Delegacija je 16. maja 2007 stopila v stik z izvajalcem ter ga obvestila o povratnih informacijah vlade o poročilu in zaprosila za svoje stališče. Po navedbah Komisije je izvajalec pojasnil, da začetno poročilo, kot ga je revidiral pritožnik, ne bo poslano delegaciji. Izvajalec je v

elektronskem sporočilu, ki ga je 16. maja 2007 ob 18.38 poslal Delegaciji, od slednjega zahteval, naj pošlje uradno pismo, v katerem prosi pritožnika za zamenjavo.

34. Komisija je pojasnila, da je bil njen dopis z zahtevo za odstranitev pritožnika 15. maja 2007, vendar je bil poslan šele 16. maja 2007, potem ko se je rok iztekel, popravljeno poročilo pa ni bilo prejeto. Komisija je poslala kopijo svojega elektronskega sporočila izvajalcu skupaj s priloženim dopisom. Iz izvoda elektronskega sporočila je razvidno, da ga je delegacija 16. maja 2007 ob 18.39 poslala izvajalcu kot takojšen odgovor na zgoraj navedeno elektronsko sporočilo, ki ga je izvajalec poslal ob 18.38. Komisija je pojasnila, da je bil dopis z dne 15. maja 2007, ker je bil na ta datum pripravljen, da bi bil pripravljen za razpravo z vodjo delegacije. Glede na kratek časovni okvir in proračunske omejitve za to študijo si delegacija pritožniku ni mogla privoščiti dodatnega časa. Zato je bilo treba po izteku novega roka odločitev o zahtevi za zamenjavo pritožnika sprejeti hitro, da se zagotovi uspešen izid misije.

35. Komisija je pojasnila, da delegacija ni bila nikoli uradno obveščena o revidirani različici pritožnikovega poročila. V skladu s členom 3.3 globalnega mandata okvirne pogodbe je bil izvajalec odgovoren za zagotavljanje kakovosti predloženih poročil. Komisija torej ni mogla dvomiti v odločitev izvajalca, da ne bo predložil revidirane različice poročila, ki jo je pripravil pritožnik. Komisija je domnevala, da po mnenju izvajalca revidirano poročilo ne izpolnjuje zahtev glede kakovosti iz mandata.

36. Zahteva, ki jo je delegacija naslovila na izvajalca, da nadomesti pritožnika, je temeljila na členu 17 splošnih pogojev okvirne pogodbe, ki določa:

„[...] med izvajanjem ter na podlagi pisne in utemeljene zahteve lahko javni naročnik zaprosi za zamenjavo, če meni, da je uslužbenec neučinkovit ali ne opravlja svojih nalog v skladu s pogodbo“.

37. Komisija je pojasnila, da so bile pripombe, za katere je pritožnik menil, da so obrekljive, podane v zvezi s tonom odgovorov pritožnika na prejšnje zahteve delegacije za izboljšanje poročila. Delegacija je v elektronskem sporočilu, poslanem 14. maja 2007, izvajalca obvestila, da pritožnikov odgovor ni bil tak, kot se v tem primeru pričakuje (*„naknadni odziv na naše pripombe se šteje za nesprejemljiv in očitno nekonstruktiven“*). Delegacija je v istem elektronskem sporočilu izvajalca obvestila tudi, da je vlada izrazila zaskrbljenost zaradi dejstva, da bi pritožnikov odgovor lahko povzročil konfliktne razmere med delegacijo in vlado.

38. Komisija je ugotovila, da razume pritožnikovo razočaranje, da ga delegacija ni opozorila na vsebino pisma delegacije z dne 15. maja 2007. Vendar je Komisija menila, da je delegacija izvajalca ustrezno in v celoti obvestila o vsakem elementu, navedenem v navedenem dopisu, *preden* je bil dopis poslan. Delegacija je ravnala v skladu s členom 6.1 globalnega mandata, navedenega v točki 27 zgoraj. Če bi izvajalec menil, da so argumenti in zahteva iz pisma delegacije nepravilni ali neustrezni, bi moral izvajalec pritožnika obvestiti o pismu delegacije, pridobiti njegovo mnenje ter izpodbijati zahtevo in argumente delegacije. Vendar izvajalec ni nikoli izpodbijal zahteve delegacije, da nadomesti pritožnika, saj je bil seznanjen z utemeljitvami, ki jih je vseboval, in se je z njim načeloma strinjal.

39. Komisija je nadalje trdila, da osebje delegacije ni osebno naklonjeno, kot trdi pritožnik. Edini interes delegacije je bil zagotoviti storitev, ki je sprejemljiva zase in za vlado. To je nujno vključevalo nadzor in nadzor kakovosti svetovalnega dela. Njeno osebje ni nikoli izrazilo jeze do pritožnika, niti v delegaciji niti zunaj nje. Vsa delegacija je prosila pritožnika, naj ravna v skladu s pooblastili, ki jih je izvajalec sprejel, in revidira poročilo, pri čemer upošteva pripombe delegacije. Pritožnik je imel na voljo dovolj časa za ustrezno ukrepanje.

Pripombe pritožnika

40. Pritožnik je v svojih pripombah navedel, da so bili v poročilu Komisije nekateri dogodki izpuščeni. Natančneje, pritožnik je trdil, da je osebje delegacije predstavniku vlade poslalo dve elektronski pošti v zvezi s pripombami pritožnika na povratne informacije, ki jih je delegacija predložila v zvezi z osnutkom začetnega poročila. Po navedbah pritožnika so ta elektronska sporočila vsebovala napačne pripombe. Opozoril je, da Komisija teh elektronskih sporočil ni omenila ali vključila v svoje mnenje. Navedel je, da mu je predstavnik vlade poslal eno od elektronskih sporočil, poslanih 11. maja 2009.

41. Pritožnik se je skliceval na eno od pripomb delegacije v zvezi s svojim poročilom. V zadevnem komentarju je bilo navedeno: *Imam alergijsko reakcijo na te vrste izjav, ki zvenijo kot mumbo-jumbo. Kaj nam pove?* „Pritožnik je trdil, da bi bil pravilen strokovni pristop ta, da se namesto takih pripomb zahteva pojasnila.

42. Pritožnik je trdil tudi, da ga je predstavnik vlade obvestil, da ima on in njegov predhodnik težave pri delu s Komisijo. Pritožniku je predlagal, naj izvajalec v izogib nepotrebnim težavam z delegacijo v zvezi s predložitvijo poročil razmisli o predložitvi pritožnikovih poročil neposredno njemu, nato pa pošlje kopijo delegaciji za referenco.

43. Pritožnik je nadalje navedel, da je od svetovalne družbe, ki ga je najela, prejel elektronsko sporočilo, v katerem ga je obvestil, da je delegacija zavrnila pripombe na njegov revidirani osnutek začetnega poročila, čeprav se je s tem predhodno strinjala.

44. Pritožnik je pojasnil, da je bil o odpovedi pogodbe o zaposlitvi obveščen šele 17. maja 2007. Nadalje je trdil, da je svetovalno podjetje, ki ga je najelo, zelo zadovoljen z njegovim spremenjenim začetnim poročilom in mu povedal, da delegacija ne bo sprejela ničesar, kar je pripravil.

45. Povedal je tudi, da je od predstavnika vlade prejel elektronsko sporočilo, v katerem ga je obvestil, da ga je ta poskušal obdržati na svojem delovnem mestu, vendar je bila delegacija brezkompromisna. Glede na to, da je bila delegacija močna donatorka, njenega stališča ni bilo mogoče prezreti.

46. Pritožnik je nadalje komentiral izjavo Komisije, da je bil dopis delegacije z dne 15. maja 2007 le osnutek. Trdil je, da je družba, ki ga je najela, ta dopis očitno obravnavala kot pismo o odpovedi pogodbe o zaposlitvi in s 15. majem 2007 prekinila pogodbo. Glede na to, da osnutek

z dne 15. maja 2007 ni bil naknadno spremenjen, to močno kaže, da je delegacija nameravala odstraniti pritožnika, ne glede na njeno soglasje, da bo počakala na revidirano poročilo.

47. Pritožnik je poudaril, da nikoli ni podvomil v potrebo po spremembah osnutka začetnega poročila. Poudaril je, da je v revidirano začetno poročilo vključil vse povratne informacije, ki jih je prejel od delegacije, in da je revidirano poročilo predložil pravočasno. Povedal je, da ga je 16. maja 2007 ob 4.45 uri poslal izvajalcu.

48. Pritožnik je nadalje navedel, da je delegacija po eni strani z njim neposredno komunicirala o osnutku začetnega poročila, po drugi strani pa je trdila, da mora vsa komunikacija potekati prek izvajalca. Po mnenju pritožnika je bila delegacija zato zelo selektivna in nedosledna pri razlagi komunikacijskih protokolov. Pritožnik se poleg tega ni strinjal s trditvijo Komisije, da je bil dvakrat obveščen, da prvotno poročilo, ki ga je pripravil, ni bilo zadovoljivo. Po navedbah pritožnika je bilo to storjeno le enkrat, in sicer v elektronskem sporočilu, ki ga je Komisija poslala 8. maja 2007.

49. Pritožnik je navedel, da je še naprej verjel, da je njegova odstranitev posledica osebnega sovraštva do njega s strani osebja delegacije. Domneval je, da delegacija ne more ukrepati proti njemu, razen če je imela vsaj tiha odobritev nekaterih vladnih predstavnikov. V zvezi s tem je sumil, da so zaposleni v delegaciji morda *poskušali „pritisniti na predstavnike nacionalne suverene vlade, da bi zagotovili svoj program“*.

50. Pritožnik je pripomnil, da ni bil predložen noben dokaz v zvezi z domnevnim nezadovoljstvom vlade z njegovim delom ali njeno domnevno željo, da bi ga odstranila iz naloge.

51. Pritožnik se nazadnje ni strinjal z razlago člena 41 Listine in člena 16 ECGAB, ki jo je podala Komisija, v skladu s katero je bila odgovornost nekoga drugega, da ga obvesti o trditvah iz dopisa delegacije, ker oškodovana stranka ni bila pogodbeni stranka z izvajalcem. Po mnenju pritožnika je Komisija s takim ravnanjem spodkopala bistvo osebnih pravic, zapisanih v zgornjih členih, in s tem kršila načela dobrega upravljanja. Po mnenju pritožnika se je Komisija preprosto poskušala skriti pred svojimi odgovornostmi in se izogniti odgovornosti.

Pregled spisa Komisije

52. Po natančni analizi argumentov strank in dokazov, predstavljenih med preiskavo, se je varuh človekovih pravic odločil, da je potreben pregled spisa Komisije. Inšpekcijski pregled so njegove službe opravile 13. oktobra 2009.

53. Iz pregleda je razvidno, da je večino dokumentov iz spisa varuhu človekovih pravic že predložila Komisija ali pritožnik. Vendar je spis Komisije vseboval tudi naslednja dokumenta, ki pred tem nista bila dana na voljo varuhu človekovih pravic:

(I) kopijo dopisa, ki ga je vlada 4. januarja 2008 naslovila na odvetniško pisarno, ki zastopa pritožnika, in

(II) kopijo pisma o razrešitvi pritožnika, ki ga je vlada 6. decembra 2007 poslala vodji delegacije.

54. Pritožnik je po prejemu kopije poročila o inšpekcijskem pregledu pojasnil, da je seznanjen z dopisom, ki ga je vlada poslala svojim pravnim svetovalcem. Vendar ni vedel za pismo, naslovljeno na vodjo delegacije Komisije, poslano 6. decembra 2007. Pritožnik je zato zahteval kopijo tega dopisa.

55. Pritožnik je nadalje pojasnil, da so njegovi pravni svetovalci pisali predstavniku vlade, saj so menili, da ga je ta oskrnil. Vendar zoper to osebo še ni bil sprožen noben sodni postopek.

56. Pritožnik je nazadnje vprašal, ali so službe varuha človekovih pravic med pregledom spisa Komisije našle nekatera elektronska sporočila, izmenjana med delegacijo in vladnim predstavnikom, ki vsebujejo po njegovem mnenju napačne pripombe v zvezi z njegovim delom (glej točko 40 zgoraj). Pripomnil je, da če teh elektronskih sporočil ne bi bilo v spisu, bi to dodatno podprlo njegovo pritožbo.

Ocena varuha človekovih pravic

Uvodna pripomba

57. Pritožnik je v svojih pripombah na poročilo o inšpekcijskem pregledu, ki so ga pripravile službe varuha človekovih pravic, zahteval kopijo enega od dokumentov, navedenih v tem poročilu (glej točko 54 zgoraj). Opozoriti je treba, da je Komisija med pregledom poudarila, da meni, da je ta dokument zaupen. Varuh človekovih pravic želi v zvezi s tem opozoriti, da pritožniki v skladu s členom 13.3 njegovih izvedbenih določb nimajo dostopa do zaupnih dokumentov ali zaupnih informacij, pridobljenih na podlagi njegovih inšpekcijskih pregledov. Varuh človekovih pravic zato pritožniku ne more razkriti kopije navedenega dokumenta. Vendar lahko pritožnik od Komisije zahteva dostop do navedenega dokumenta.

58. Ta očitek se nanaša na dve glavni vprašanji. Prvič, vprašanje, ali je Komisija ustrezno obrazložila svojo odločitev, da v dopisu z dne 15. maja 2007 zaprosi za nadomestitev pritožnika (temeljni vidik). Drugič, domnevna kršitev pravice pritožnika do zaslišanja (procesni vidik). Analiza varuha človekovih pravic se bo zato osredotočila na ta dva vidika.

Obrazložitev Komisije

59. Varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da je delegacija v pismu z dne 15. maja 2007 navedla več premislekov, zaradi katerih je zaprosila za zamenjavo pritožnika kot vodje ekipe. Ti premisleki so se nanašali na (i) kakovost dela pritožnika, (ii) njegovo ravnanje in (iii) stališče vlade države X.

60. V zvezi z obravnavo (i) je jasno, da delegacija ni bila zadovoljna s prvim osnutkom začetnega poročila. Jasno je tudi, da se je pritožnik strinjal, da je treba ta osnutek revidirati in izboljšati. Vendar se zdi, da izvajalec delegacije ni predložil revidiranega osnutka pritožnika, s

čimer je preprečil, da bi ga delegacija ocenila. Varuh človekovih pravic ni prejel kopije tega dokumenta. Zato ne more ugotoviti, ali je bila zaradi kakovosti dela pritožnika upravičena odločitev delegacije, da zaprosi za njegovo zamenjavo. Varuh človekovih pravic v vsakem primeru ugotavlja, da utemeljitev delegacije, da je zahtevala zamenjavo pritožnika, ni temeljila na vsebini revidiranega poročila.

61. Podobni premisleki veljajo v zvezi z zanašanjem delegacije na pritožnikovo ravnanje. Varuh človekovih pravic ugotavlja, da je pritožnik v svojem odzivu na pripombe delegacije o svojem začetnem poročilu izrazil svoje mnenje z določeno močjo. Glede na navedeno so bile nekatere pripombe delegacije, zlasti tiste, navedene v točki 41 zgoraj, oblikovane na precej izrazit način.

62. V teh okoliščinah je treba posebno pozornost nameniti stališču vlade, še toliko bolj, ker so v zvezi s tem na voljo oprijemljivi dokazi. Poleg tega je pritožnik obvestil varuha človekovih pravic, da bi prostovoljno zapustil svoje delovno mesto, če bi bil obveščen, da njegova prisotnost povzroča težave med vlado in delegacijo.

63. V skladu s pismom delegacije z dne 15. maja 2007 je imela vlada pomisleke glede uspešnosti pritožnika in izrazila „*močno pripravljenost*“, da ga odstrani s položaja.

64. Iz dokumentov, ki so jih pregledale službe varuha človekovih pravic, je jasno razvidno, da izjave delegacije v navedenem dopisu ustrezajo dejanskemu stališču vlade države X. V dopisu, ki ga je vlada naslovila na odvetniško pisarno, ki zastopa pritožnika, je bilo ugotovljeno, da je kljub temu, da je pismo z dne 15. maja 2007 pripravila delegacija, predstavljalo stališče vlade.

65. Varuh človekovih pravic se zaveda dejstva, da je pritožnik posumil delegacijo, da izvaja pritisk na vlado, in menil, da je bil pravi razlog za njegovo razrešitev sovraštvo delegacije do njega. Vendar nobena od dokumentov v spisu Komisije, ki so jih pregledale službe varuha človekovih pravic, ne podpira te teorije. Pritožnik se je v podporo svoji različici dogodkov skliceval na več elektronskih sporočil. Vendar pritožnik kljub temu, da je bil k temu pozvan, ni predložil nobenega takega elektronskega sporočila varuhu človekovih pravic. Pritožnik je poudaril, da zadevnih elektronskih sporočil ni več imel in jih zato ni mogel posredovati.

66. Pritožnik se je skliceval tudi na korespondenco med delegacijo in vlado, za katero je trdil, da mu je bila dokazana in ki je po njegovem mnenju dodaten dokaz v podporo njegovi pritožbi (glej točko 40 zgoraj). Varuh človekovih pravic ugotavlja, da pritožnik ni predložil kopij te korespondence in da med inšpekcijskim pregledom ni bila odkrita nobena sled take korespondence. Poleg tega nič ne kaže na to, da bi bil spis, predložen predstavnikom varuha človekovih pravic, morda nepopoln.

67. Pritožnik je opozoril na dejstvo, da je bil dopis delegacije, v katerem je zaprosil za njegovo zamenjavo, 15. maja 2007, dogovorjeno pa je bilo, da mora do 16. maja 2007 predložiti popravljeno začetno poročilo. Varuhinja človekovih pravic se strinja, da datum zadevnega dopisa na prvi pogled ustvarja vtis, da je delegacija ravnala nepošteno, ko se je odločila o svojem ukrepanju, ne da bi čakala na revidirano začetno poročilo. Vendar je Komisija pojasnila, da se je predstavnik vlade 15. maja 2007 obrnil na delegacijo in izrazil mnenje, da prihodnja

revidirana različica začetnega poročila še vedno ne bo zagotovila tega, kar se pričakuje, in da se mu zdi primerno nadomestiti pritožnika. Komisija je nadalje pojasnila, da se je delegacija sestala 15. maja 2007, da bi razpravljala o možnih možnostih, in da je bilo pismo z dne 15. maja 2007 pripravljeno v pripravljenosti na razprave z vodjo delegacije istega dne. Poudaril je, da je bil zadevni dopis poslan šele 16. maja 2007, potem ko je izvajalec zaprosil za njegovo pošiljanje. Varuh človekovih pravic meni, da so ta pojasnila razumna in da jih poleg tega potrjuje vsebina spisa, ki so ga pregledale njegove službe. Seveda ni mogoče izključiti, da je bila odločitev o pošiljanju tega dopisa sprejeta že 15. maja 2007, kar bi tudi pojasnilo, zakaj je v dopisu naveden ta datum. Vendar tudi če bi bilo tako, varuh človekovih pravic ni prepričan, da je Delegacija ravnala iz sovraštva ali nepošteno, saj je bila do takrat že obveščena, da je vlada želela, da se pritožnik nadomesti.

68. Glede na dokaze, ki so mu na voljo, varuh človekovih pravic zato meni, da pritožnik ni dokazal svoje vsebinske trditve, in sicer, da Komisija ni ustrezno obrazložila zahteve, ki jo je v dopisu z dne 15. maja 2007 navedla za zamenjavo vodje ekipe. Varuh človekovih pravic zato ne ugotavlja nepravilnosti s strani Komisije v zvezi s tem vidikom pritožbe.

Domnevna kršitev pravice do zaslišanja

69. V zvezi z domnevnim nezaslišanjem pritožnika varuh človekovih pravic ugotavlja, da je imela Komisija v skladu s členom 17 splošnih pogojev pravico „*na podlagi pisne in utemeljene zahteve*“ od izvajalca zahtevati zamenjavo pritožnika, če meni, da je bil ta „*neučinkovit ali ne opravlja svojih nalog v skladu s pogodbo*“. Varuh človekovih pravic meni, da je bilo treba pred vložitvijo take zahteve stranki, ki ji je bila predložena ta zahteva, to je izvajalcu, dati možnost, da izrazi svoje mnenje o razlogih, zaradi katerih je Komisija razmislila o sprejetju takega ukrepa. Vendar pritožnik ne trdi, da izvajalec ni bil zaslišan, ampak da bi mu morala Komisija dati možnost, da izrazi svoje mnenje, preden od izvajalca zahteva, da ga nadomesti. Zato je treba tu preučiti domnevno nezaslišanje pritožnika.

70. Pritožnik ne izpodbija dejstva, da je bila njegova pogodba sklenjena s podjetjem, ki ga je najelo za prenos, in sicer s članom konzorcija, in da ni imel nobene pogodbene povezave s Komisijo. Pritožnik v pogodbi Komisije z izvajalcem ni mogel opredeliti nobene določbe ali katere koli druge pravno zavezujoče določbe, ki bi v času dogodkov Komisijo prisilila, da ga zasliši, preden uporabi možnost iz člena 17 splošnih pogojev. Z Lizbonsko pogodbo je Listina (in s tem njen člen 41) postala pravno zavezujoča (glej člen 6(1) Pogodbe o Evropski uniji) od 1. decembra 2009. Vendar varuh človekovih pravic meni, da je treba ustrezno ravnanje Komisije oceniti na podlagi zakona, kot je veljal v času spornih dogodkov, in sicer maja 2007.

71. Odločitev delegacije, da od izvajalca zahteva zamenjavo pritožnika, je negativno vplivala nanj. Njegova zahteva je privedla do zamenjave pritožnika kot vodje ekipe in do prekinitve njegove pogodbe v zvezi s tem projektom. Zato je treba preučiti, ali bi morala Komisija ob neobstoju pravne obveznosti za to vseeno zaslišati pritožnika, da bi spoštovala načela dobrega upravljanja.

72. Komisija se je sklicevala na člen 6.1 splošnega pravilnika, v skladu s katerim naj bi vsa

sporočila v zvezi z njegovo pogodbo z izvajalcem potekala med njim in izvajalcem. Nadalje je trdila, da zaradi neobstoja pogodbenega razmerja med njim in pritožnikom do pritožnika ni imela nobenih obveznosti. Vendar in kot je varuh človekovih pravic vedno znova poudarjal, zahteve po dobrem upravljanju presegajo zgolj pravne obveznosti. Z drugimi besedami, do nepravilnosti lahko pride tudi, če uprava izpolni vse svoje pravne obveznosti.

73. Varuh človekovih pravic je v prejšnjih preiskavah sprejel argumente, da v primerih, kot je obravnavani, zadostuje, da zadevna institucija ali organ Skupnosti zasliši izvajalca. To je temeljilo na domnevi, da bo izvajalec nato zaslišal strokovnjaka, čigar zamenjava naj bi bila zahtevana, in zadevni instituciji ali organu Skupnosti posredoval morebitne pripombe.

74. Vendar so izkušnje pokazale, da interesi izvajalca in zadevnega strokovnjaka niso nujno enaki. Izvajalci so lahko pripravljeni ugoditi zahtevam za zamenjavo strokovnjakov, čeprav menijo, da so strokovnjaki v celoti izpolnjevali svoje dolžnosti, da ne bi ogrozili njihovih možnosti za pridobitev prihodnjih naročil od iste institucije ali organa Skupnosti. V obravnavanem primeru se zdi, da je izvajalec sprejel zahtevo Komisije za zamenjavo pritožnika brez predhodnega obvestila ali možnost odgovora na kritiko Komisije.

75. Po mnenju varuha človekovih pravic je ta položaj nepravičen in nezdružljiv s pravico do dobrega upravljanja iz člena 41(1) Listine. Varuh človekovih pravic zato meni, da bi bilo pošteno in v skladu z načeli dobrega upravljanja, če bi Komisija pritožnika obvestila o svoji nameri, da bo zahtevala njegovo zamenjavo, in navedla razloge za to. V zvezi s tem se zdi koristno poudariti, kot je pravilno ugotovil pritožnik, da je delegacija svoje pripombe v zvezi s prvotno različico začetnega poročila naslovila neposredno nanj, namesto da bi posredovala izvajalcu. Zato bi bilo očitno, da bi lahko delegacija pritožnika obvestila o svojih očitkih zoper njega in o svoji nameri, da bo zahtevala njegovo razrešitev, preden bi podala zahtevo na podlagi člena 17 splošnih pogojev.

76. Pritožnik je trdil, da je to, da mu Komisija ni dala možnosti, da poda pripombe o svoji nameri, da od izvajalca zahteva njegovo zamenjavo, kršitev pravice do izjave iz člena 41(2) Listine. Iz besedila člena 41 Listine je razvidno, da so pravice iz drugega odstavka tega člena del splošne pravice do dobrega upravljanja, določene v členu 41(1), v skladu s katero ima vsaka oseba pravico, da se njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku. Glede na to, da varuh človekovih pravic ugotavlja, da pristop Komisije v tej zadevi ni bil v skladu z načelom dobrega upravljanja, ni treba analizirati, ali se v tem primeru uporablja člen 41(2). Iz istih razlogov ni treba odločati, ali se v tem primeru uporablja člen 16 ECGAB.

77. Komisija je poudarila, da je delegacija poleg obveščanja izvajalca dvakrat obvestila pritožnika o nezadovoljstvu z vsebino začetnega poročila, ki ga je pripravil. Vendar varuh človekovih pravic ugotavlja, da delegacija pritožnika nikoli ni obvestila, da ga namerava umakniti iz projekta, preden je v ta namen podala zahtevo izvajalcu. Pritožnik prav tako ni bil vnaprej obveščen o vseh razlogih, na katerih je temeljila ta zahteva.

78. Varuhinja človekovih pravic razume, da je morala delegacija zagotoviti, da je bil projekt uspešno in pravočasno zaključen, zato si ni mogel privoščiti izgube časa. Vendar varuh

človekovih pravic meni, da bi bilo za delegacijo enostavno zaslišati pritožnika brez izgube časa. Delegacija je svoje pomisleke dejansko izrazila 15. maja 2007 v dopisu z istega dne. Zato bi bilo mogoče pritožniku dati možnost, da izrazi svoje mnenje o teh pomislekih že na ta dan. Po mnenju varuha človekovih pravic bi bilo to tudi bolj smiselno, kot da bi pritožniku dovolili, da nadaljuje delo v zvezi z revidirano različico začetnega poročila. Dejansko se zdi, da je izvajalec prejel revidirano različico začetnega poročila kmalu po tem, ko je delegacijo zaprosil, naj predloži zahtevo za zamenjavo pritožnika, in po tem, ko je bila zahteva dejansko predložena. Ker revidirana različica začetnega poročila pri teh dogodkih ni imela nobene vloge, je zato treba šteti, da je bilo delo pritožnika v zvezi z različico z dne 16. maja 2007 zamen.

79. Glede na zgoraj navedeno varuh človekovih pravic meni, da Komisija ni ravnala v skladu z načelom dobrega upravljanja iz člena 41 Listine, ker pritožniku ni dala možnosti, da bi odgovoril na kritike, ki jih je izrazila v svojem dopisu z dne 15. maja 2007, torej pred tem, ko je od izvajalca zahtevala, naj nadomesti pritožnika. To je primer nepravilnosti. V nadaljevanju bo podana kritična pripomba.

B. Kar zadeva trditve pritožnika

Argumenti, predstavljeni varuhu človekovih pravic

80. Pritožnik je trdil, da bi morala Komisija predložiti dokaze za obtožbe proti njemu v dopisu z dne 15. maja 2007 ali te trditve umakniti. Med to preiskavo je pritožnik obnovil tudi odškodninski zahtevek, ki ga je varuh človekovih pravic sprva zavrnil na podlagi člena 2(4) svojega statuta. Pritožnik je trdil, da bi mu morala Komisija povrniti izgubo zaslužka, nadomestila za nastanitev in škodo za njegov poklicni ugled.

81. Komisija je trdila, da pritožnik ni utrpel nobenega nepoštenega ukrepanja, saj so njene službe ravnale pravilno in da do nepravilnosti ni prišlo.

Ocena varuha človekovih pravic

82. Glede na ugotovitve varuha človekovih pravic glede vsebine te pritožbe (navedene v točki 68 zgoraj) varuh meni, da nadaljnje preiskave v zvezi s prvim pritožnikovim zahtevkom niso več upravičene.

83. V zvezi z odškodninskim zahtevkom varuh človekovih pravic ugotavlja, da ni bilo ugotovljenih nepravilnosti v zvezi z odločitvijo Komisije, da zahteva zamenjavo pritožnika. Varuh človekovih pravic je ugotovil nepravilnosti samo v zvezi s postopkovnim vidikom zadeve, ki se je nanašal na pritožnikovo pravico do zaslišanja. Vendar pritožnik ni trdil, da njegova trditev temelji na tako ugotovljeni nepravilnosti. V zvezi s tem se zdi koristno spomniti, da je pritožnik izjavil, da bi svetovanje zapustil prostovoljno, če bi bil opozorjen, da njegova prisotnost povzroča težave med vlado in delegacijo. Zato odškodninskega zahtevka pritožnika ni treba obravnavati v preiskavo.

C. Sklepi

Varuh človekovih pravic na podlagi svoje preiskave te pritožbe zaključi z naslednjo kritično pripombo:

Komisija s tem, da pritožniku ni dala možnosti, da bi odgovorila na kritike, ki jih je izrazila v dopisu z dne 15. maja 2007, to je pred tem, ko je od izvajalca zahtevala zamenjavo pritožnika, ni ravnala v skladu z načelom dobrega upravljanja iz člena 41 Listine EU o temeljnih pravicah. To je primer nepravilnosti.

Zgornja kritična pripomba se nanaša na postopkovne vidike pritožbe. Glede na to, da varuh človekovih pravic ni ugotovil nepravilnosti v zvezi z vsebino pritožbe, v obravnavani zadevi ni potrebe po prijateljski rešitvi. Iz istih razlogov nadaljnje preiskave v zvezi s pritožnikovo trditvijo niso utemeljene.

Varuh človekovih pravic zato zadevo zaključi.

Pritožnik in Komisija bosta obveščena o tej odločitvi.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Strasbourgu, 16. decembra 2009

[1] UL 2000, C 364, str. 1.

[2] Na voljo na spletni strani Evropskega varuha človekovih pravic,
<http://www.ombudsman.europa.eu> . [\[Povezava\]](#)

[3] Člen 41(3) Listine določa: „Vsaka oseba ima pravico zahtevati, da Skupnost nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih nalog, v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic“.

[4] Posebni mandat za študijo Tracer o diplomantih državnega tehničnega izobraževalnega programa.

[5] TVET – tehnično in poklicno izobraževanje in usposabljanje.